

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἐζήτηε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν. Καὶ προδραμῶν ἔμπροσθεν ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἴδῃ αὐτόν, ὅτι ἐκείνης ἡμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτόν χαίρων.

Καὶ ἰδόντες πάντες διεγόγγυζον λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῶ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς Ἀβραάμ ἐστιν. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, ἐπερνοῦσε ὁ Ἰησοῦς διὰ μέσου τῆς πόλεως τῆς Ἱεριχοῦς. Ἐκεῖ ἦτο κάποιος ποὺ ὀνομάζετο Ζακχαῖος· ἦτο ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος, καὶ ζητοῦσε νὰ ἰδῇ ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς ἀλλὰ δὲν μπορούσε ἀπὸ τὸ πλῆθος διότι ἦτο κοντὸς τὸ

ανάστημα. Ἐτρεξε λοιπὸν ἔμπρὸς καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σὲ μιὰ μουριά, διὰ νὰ τὸν ἰδῆ, διότι ἀπὸ ἐκεῖ ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ. Ὄταν ἔφθασε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ μέρος αὐτό, ἐσήκωσε τὰ μάτια του καὶ τὸν εἶδε καὶ τοῦ εἶπε, «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, διότι πρέπει νὰ μείνω στὸ σπίτι σου σήμερα». Καὶ κατέβηκε γρήγορα καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μὲ χαράν.

Ὄταν εἶδαν αὐτό, ὅλοι παρεπονοῦντο καὶ ἔλεγαν, «Εἰς τὸ σπίτι ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου πηγαίνει νὰ μείνῃ». Ὁ Ζακχαῖος ἐστάθη καὶ εἶπε εἰς τὸν Κύριον, «Τὸ ἥμισυ τῆς περιουσίας μου δίνω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ ἐὰν μὲ δόλιον τρόπον ἐπῆρα ἀπὸ κάποιον τίποτε, θὰ τοῦ τὸ ἀποδώσω τέσσερις φορές περισσότερον». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Σήμερα ἔγινε σωτηρία σὲ τοῦτο τὸ σπίτι, διότι καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ ἀναζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός».